

3. «ΜΗΠΩΣ ΔΩΡΕΑΝ ΦΟΒΕΙΤΑΙ Ο ΙΩΒ ΤΟΝ ΘΕΟΝ;»

ΕΔΑΦΙΟ ΜΝΗΜΗΣ: «Ο δε είπε προς αυτήν, Ελάλησας ως λαλεί μία εκ των αφρόνων γυναικών· τα αγαθά μόνον θέλομεν δεχθή εκ του Θεού, και τα κακά δεν θέλομεν δεχθή; Εν πάσι τούτοις δεν η-μάρτησεν ο Ιώβ με τα χείλη αυτού.» Ιώβ 2/β' 10.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Ιώβ 1/α', 2/β', Α' Κορ. 4/δ' 9, Γέν. 3/γ' 1-8, Φιλipp. 4/δ' 11-13, Ματθ. 4/δ' 1-11, Φιλipp. 2/β' 5-8.

Το βιβλίο του Ιώβ μας παρουσιάζει μία νέα διάσταση της πραγματικότητας. Μας δίνει μία ιδέα της Μεγάλης Διαμάχης μεταξύ του Χριστού και του Σατανά, κι έτσι μας προσφέρει ένα πλαίσιο για να μπορέσουμε να κατανοήσουμε καλύτερα τον κόσμο στον οποίο ζούμε. Το βιβλίο του Ιώβ μάς δείχνει πως σ' αυτή τη Μεγάλη Διαμάχη έχουμε και εμείς συμμετοχή. «Ουαί εις τους κατοικούντας την γην και την θάλασσαν, διότι κατέβη ο διάβολος εις εσάς έχων θυμόν μέγαν, επειδή γνωρίζει ότι ολίγον καιρόν έχει» (Αποκ. 12/ιβ' 12). Ο Σατανάς ήρθε στη γη και ο θυμός του είναι μεγάλος. Ποιος από εμάς δεν έχει βιώσει το θυμό του;

Αυτήν την εβδομάδα θα συνεχίσουμε τη μελέτη μας από τα δύο πρώτα κεφάλαια του Ιώβ και θα προσπαθήσουμε να δούμε ποια είναι η δική μας συμμετοχή στη Μεγάλη Διαμάχη.

Κυριακή 9 Οκτωβρίου

ΙΩΒ: ΔΟΥΛΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Διαβάστε Ιώβ 1/α'. Εστιάστε στις κατηγορίες του Σατανά ενάντια στον Ιώβ. Τι υπαινίσσεται με τις κατηγορίες του; Σε ποιον επιτίθεται στην πραγματικότητα;

.....
.....
.....
.....
.....

«Δεν περιέφραξας κυκλόθεν αυτόν και την οικίαν αυτού και πάντα όσα έχει; τα έργα των χειρών αυτού ευλόγησας, και τα κτήνη αυτού επληθύνθησαν επί της γης» (Ιώβ 1/α' 10). Στην εισαγωγή του βιβλίου δεν γίνεται μόνο μνεία στη δικαιοσύνη του Ιώβ, αλλά και στις υλικές ευλογίες και τα πλούτη του. Λόγω αυτών, «ήτο ο άνθρωπος εκείνος ο μεγαλύτερος πάντων των κατοίκων της Ανατολής» (Ιώβ 1/α' 3). Και αυτές τις ευλογίες χρησιμοποιεί ο Σατανάς ενάντια στον Θεό λέγοντας πως αυτές είναι η αιτία της υπακοής του Ιώβ προς Εκείνον. Ο Σατανάς προκαλεί τον Θεό να τις αφαιρέσει από τον Ιώβ, λέγοντας, «διά να ίδης εάν δεν σε βλασφημήση κατά πρόσωπον» (Ιώβ 1/α' 11). Η επίθεση στην πραγματικότητα γίνεται στο πρόσωπο του Θεού. (Αυτή είναι άλλωστε η αιτία της Μεγάλης Διαμάχης). Εφόσον ο Θεός είναι τόσο καλός με τον Ιώβ, γι' αυτό και εκείνος του είναι πιστός και αφοσιωμένος. Εν ολίγοις, ο Σατανάς ισχυριζόταν πως ο Θεός δωροδόκησε τον Ιώβ για να Του είναι πιστός, και πως ο Ιώβ Τον υπηρετούσε από εγωιστικό συμφέρον και όχι από αγάπη. Σκεφτείτε κάποιους κακούς ηγέτες που δίπλα τους είχαν ακολούθους αφοσιωμένους μέχρι θανάτου, επειδή ακριβώς οι ηγέτες αυτοί τους είχαν φερθεί καλά. Εάν αλήθεια ο Θεός είναι όπως ο Ίδιος παρουσιάζει ότι είναι, τότε ο Ιώβ θα συνέχιζε να Τον υπηρετεί ακόμη κι αν τα έχανε όλα. Ο Σατανάς ωστόσο, ισχυρίστηκε πως ο Ιώβ δεν θα παρέμενε πιστός, και έτσι άφησε να εννοηθεί ότι δεν εμπιστεύεται τον Θεό και ότι η αφοσίωσή του οφείλεται απλώς στις ευλογίες που είχε. Σύμφωνα με τον Σατανά, ο Ιώβ ήταν αφοσιωμένος στον Θεό μόνο από συμφέρον.

ΣΚΕΨΗ: Εσείς, γιατί υπηρετείτε τον Κύριο; Ας υποθέσουμε ότι τα κίνητρά σας δεν είναι τα καλύτερα. Τι κίνδυνος παραμονεύει για εσάς και την πίστη σας εάν περιμένετε να τελειοποιηθούν πρώτα τα κίνητρά σας για να Τον υπηρετήσετε;

Δευτέρα 10 Οκτωβρίου

«ΔΕΡΜΑ ΥΠΕΡ ΔΕΡΜΑΤΟΣ»: Η ΜΑΧΗ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Το ξεκίνημα του δεύτερου κεφαλαίου (Ιώβ 2/β' 1-3), μας θυμίζει σε αρκετά σημεία το πρώτο (Ιώβ 1/α' 6-8). Η μεγάλη αλλαγή βρίσκεται στο δεύτερο μέρος του εδαφίου (Ιώβ 2/β' 3), όπου ο Κύριος αντιμετωπίζει ο Ιώβ παρά τις δυσκολίες που αντιμετώπισε. Επομένως, μέχρι εκείνη τη στιγμή φαίνεται ότι οι κατηγορίες του Σατανά ήταν αβάσιμες. Ο Ιώβ παρέμεινε πιστός στον Θεό και δεν Τον βλασφήμησε όπως είχε ισχυριστεί ο Σατανάς.

Διαβάστε Ιώβ 2/β'. Τι συμβαίνει σ' αυτό το κεφάλαιο; Επίσης, γιατί είναι σημαντικό ότι τα γεγονότα στο Ιώβ 1/α' και 2/β' διαδραματίστηκαν ενώπιον των «υιών του Θεού»;

.....
.....
.....
.....

Η φράση «δέρμα υπέρ δέρματος» είναι μία ιδιωματική έκφραση που έχει απασχολήσει τους σχολιαστές. Η βασική ιδέα είναι αυτή: επέτρεψε να συμβεί κάτι στον ίδιο τον Ιώβ και θα φανεί πού είναι πραγματικά η αφοσίωσή του. Κατέστρεψε το σώμα του Ιώβ, την υγεία του, και θα δεις τι θα συμβεί.

Και το ενδιαφέρον είναι πως ό,τι συνέβη δεν γίνεται κατ' ιδίαν. Και οι δύο περιπτώσεις της διαμάχης στον ουρανό, όπως φαίνονται στο βιβλίο του Ιώβ, γίνονται στα πλαίσια της συνάντησης ουράνιων υπάρξεων με τον Θεό. Ο Σατανάς εξαπολύει τις κατηγορίες του μπροστά και σε άλλα όντα. Αυτή η εικόνα ταιριάζει απόλυτα με αυτά που ξέρουμε για τη Μεγάλη Διαμάχη. Διαδραματίζεται σε ολόκληρο το σύμπαν. (Δείτε Α' Κορ. 4/δ' 9, Δαν. 7/ζ' 10, Αποκ. 12/ιβ' 7-9.)

«Αλλά το σχέδιο της απολύτρωσης είχε έναν ευρύτερο και σοβαρότερο σκοπό από τη σωτηρία του ανθρώπου. Ο Χριστός δεν ήρθε στη γη μόνο γι' αυτό το λόγο. Δεν ήταν μόνο για να τιμήσουν οι κάτοικοι της μικρής αυτής γης το νόμο του Θεού όπως του έπρεπε να τιμηθεί. Ήταν για να δικαιωθεί ο χαρακτήρας του Θεού μπροστά στο σύμπαν... Η πράξη του θανάτου του Χριστού για τη σωτηρία του ανθρώπου όχι μόνο θα καθιστούσε τον ουρανό εφικτό στους ανθρώπους, αλλά και θα δικαίωνε μπροστά σε ολόκληρο το σύμπαν το Θεό και τον Υιό Του για τη στάση που τήρησαν έναντι της ανταρσίας του Σατανά. Θα εδραίωνε τη διαιώνιση του νόμου του Θεού και θα αποκάλυπτε τη φύση και τα αποτελέσματα της αμαρτίας.» Ε. Χουάιτ, Π.Π., σ. 49,50.

Τρίτη 11 Οκτωβρίου

«ΕΙΗ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΚΥΡΙΟΥ ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΟΝ»

Μετά την πρώτη επίθεση του Σατανά σ' αυτόν, αφότου έμαθε τα νέα για όλες τις συμφορές που τον βρήκαν, πώς αντέδρασε ο Ιώβ; (Δείτε Ιώβ 1/α' 20-22.) Γιατί είναι σημαντικό το γεγονός ότι, ακόμη και εν μέσω τόσης τραγωδίας, «δεν ημάρτησεν ο Ιώβ και δεν έδωκεν αφροσύνην εις τον Θεόν»;

.....

Βασικό στοιχείο στη διακυβέρνηση του Θεού, στη διακυβέρνηση της αγάπης, είναι η ελευθερία επιλογής. Ο Θεός θέλει να Τον υπηρετούμε επειδή Τον αγαπάμε, και όχι επειδή είμαστε αναγκασμένοι να Τον υπηρετούμε. «Ο Σατανάς υπαινισσόταν ότι ο Ιώβ είχε εγωιστικά κίνητρα για να υπηρετεί τον Θεό... Προσπάθησε να αμφισβητήσει πρώτον, ότι η πραγματική θρησκεία απορρέει από την αγάπη και την ενσυνειδητή εκτίμηση του χαρακτήρα του Θεού, δεύτερον, ότι οι αληθινοί προσκυνητές έχουν την θρησκεία επειδή είναι το τωρινό συμφέρον τους και όχι για την μελλοντική αμοιβή, τρίτον, ότι υπηρετούν τον Θεό επειδή αυτό είναι το σωστό και όχι επειδή ο ουρανός είναι ένδοξος, και τέταρτον, ότι αγαπάνε τον Θεό επειδή αξίζει την εμπιστοσύνη και την αγάπη τους και όχι επειδή τους ευλογεί.» The SDA Bible Commentary, τομ. 3, σ. 500.

Ο Ιώβ διέψευσε τις κατηγορίες του Σατανά. Παρότι ο Θεός γνώριζε το τι θα συνέβαινε, ο Ιώβ θα μπορούσε να είχε ενεργήσει διαφορετικά. Θα μπορούσε να είχε αμαρτήσει και να δώσει «αφροσύνην εις τον Θεόν». Ο Ιώβ δεν εξαναγκάστηκε από τον Θεό να ενεργήσει κατ' αυτόν τον τρόπο. Η ακλόνητη πίστη του, δεδομένου των περιστάσεων, ήταν μία απίστευτη μαρτυρία ενώπιον ανθρώπων και αγγέλων.

Συγκρίνετε τα γεγονότα που συνέβησαν στο Ιώβ 1/α' με αυτά που συνέβησαν στον Αδάμ και στην Εύα στη Γέν. 3/γ' 1-8. Πώς αυτή η αντιπαράθεση κάνει την αμαρτία τους να δείχνει τόσο τρομερή;

.....

Ο Αδάμ και η Εύα ζούσαν σ' ένα τέλειο περιβάλλον, και όμως έπεσαν στην αμαρτία μετά την επίθεση του Σατανά. Ο Ιώβ, παρά τον πόνο, την τραγωδία και την καταστροφή, παρέμεινε πιστός στον Κύριο παρόλες τις επιθέσεις του Σατανά. Και στις δύο περιπτώσεις, έχουμε ένα δυνατό παράδειγμα των ζητημάτων που διακυβεύονται με την ελευθερία επιλογής.

ΣΚΕΨΗ: Πώς η αντιμετώπιση του Ιώβ μας βοηθάει να δούμε πόσο φθηνές, και ψεύτικες είναι οι δικαιολογίες για τις αμαρτίες μας;

Τετάρτη 12 Οκτωβρίου

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ ΙΩΒ

Ένα ακόμη θύμα της ιστορίας, ήταν και η γυναίκα του Ιώβ. Την βλέπουμε μόνο στο Ιώβ 2/β' 9,10. Μετά, εξαφανίζεται από την ιστορία. Δεν ξέρουμε τίποτε άλλο για εκείνη. Ωστόσο, αναλογιζόμενοι όλα όσα συνέβησαν, ποιος μπορεί να φαντασθεί τη θλίψη αυτής της δύστυχης γυναίκας; Η δική της τραγωδία, ο χαμός των παιδιών της και όλες οι άλλες απώλειες, φανερώνουν την απόλυτη θλίψη. Είμαστε όλοι εμπλεκόμενοι στη Μεγάλη Διαμάχη, κανείς δεν ξεφεύγει.

Συγκρίνετε Ιώβ 2/β' 3 με Ιώβ 2/β' 9. Ποια παρόμοια φράση χρησιμοποιείται από τον Θεό και από τη γυναίκα του Ιώβ, και ποια η σημασία του πώς την χρησιμοποιούν;

.....

.....

Δεν είναι τυχαίο ότι η ίδια φράση σχετικά με την ακεραιότητά του, εμφανίζεται και στα δύο εδάφια. Η ρίζα της λέξης «άμεμπτος» που συναντάμε στο Ιώβ 1/α' 1 και 8, έχει την έννοια του άρτιου – ακέραιου.

Είναι πραγματικά λυπηρό το ότι η γυναίκα του Ιώβ είναι εκείνη που προκαλεί τον Ιώβ ακριβώς στο σημείο στο οποίο ο Θεός τον επαινέσε. Μέσα στον πόνο της, ωθεί τον Ιώβ να πράξει εκείνο ακριβώς το οποίο ο Θεός είπε ότι δεν θα έκανε. Σε καμία περίπτωση δεν μπορούμε να την κρίνουμε, ωστόσο πρέπει να είμαστε ιδιαίτερα προσεκτικοί στο να μη σκανδαλίσουμε τους άλλους. (Δείτε Λουκ. 17/ιζ' 2.)

Διαβάστε Ιώβ 2/β' 10. Ποια δυνατή μαρτυρία δίνει εδώ ο Ιώβ; Δείτε επίσης Φιλίπ. 4/δ' 11-13.

.....

.....

Ο Ιώβ εκδηλώνει την ειλικρίνεια της πίστης του. Είναι αποφασισμένος να υπηρετεί τον Κύριο τόσο στις καλές όσο και στις άσχημες μέρες. Το συναρπαστικό είναι ότι από εκείνη τη στιγμή ο Σατανάς εξαφανίζεται και δεν τον συναντάμε ξανά στην ιστορία. Μπορούμε να φανταστούμε τον θυμό και τη σύγχυση του Σατανά με την απάντηση του Ιώβ. Θυμηθείτε πόσο εύκολα παρέσυρε τους πρωτόπλαστους και άλλους ανθρώπους. Ο «κατήγορος των αδελφών ημών» (Αποκ. 12/ιβ' 10) εξακολουθεί να κατηγορεί όλους τους ανθρώπους.

ΣΚΕΨΗ: Πώς μαθαίνουμε να μένουμε πιστοί στον Θεό, τόσο στις καλές όσο και στις άσχημες στιγμές;

Πέμπτη 13 Οκτωβρίου

«ΥΠΗΚΟΟΣ ΜΕΧΡΙ ΘΑΝΑΤΟΥ»

Στο Ιώβ 1/α' 22 διαβάζουμε: «Εν πάσι τούτοις δεν ημάρτησεν ο Ιώβ και δεν έδωκεν αφροσύνην εις τον Θεόν». Στο Ιώβ 2/β' 10 διαβάζουμε: «Εν πάσι τούτοις δεν ημάρτησεν ο Ιώβ με τα χείλη αυτού». Και στις δύο περιπτώσεις, παρά τις επιθέσεις που δέχτηκε, ο Ιώβ παρέμεινε πιστός στον Κύριο. Και στα δύο εδάφια τονίζεται πως δεν αμάρτησε, ούτε με πράξεις ούτε με λόγια. Φυσικά, το κείμενο δεν λέει ότι δεν ήταν αμαρτωλός. Πουθενά στην Αγία Γραφή δεν θα δούμε κάτι τέτοιο, αντιθέτως, βλέπουμε πως όλοι είμαστε αμαρτωλοί. «Εάν είπωμεν ότι δεν ημαρτήσαμεν, ψεύστην κάμνομεν αυτόν, και ο λόγος αυτού δεν υπάρχει εν ημίν» (Α' Ιωάν. 1/α' 10). Το να είσαι «άμεμπτος και ευθύς και φοβούμενος τον Θεόν και απεχόμενος από κακού» (Ιώβ 1/α' 1) δεν σημαίνει ότι είσαι αναμάρτητος. Όπως κάθε άνθρωπος, ο Ιώβ γεννήθηκε στην αμαρτία και χρειαζόταν έναν Σωτήρα. Παρόλα αυτά, και τα όσα του συνέβησαν, κατάφερε να παραμείνει πιστός στον Κύριο. Υπό αυτήν την έννοια, θα μπορούσαμε να πούμε πως ο Ιώβ συμβολίζει, έστω και αμυδρά, τον Ιησού (δείτε 14^ο μάθημα), ο Οποίος εν μέσω τρομερών δοκιμασιών, πειρασμών και θλίψεων, δεν αμάρτησε αλλά κατέρριψε τις κατηγορίες του Σατανά εναντίον του Θεού. Φυσικά, αυτό που έκανε ήταν πολύ μεγαλύτερο, ανώτερο, και σπουδαιότερο από αυτό που έκανε ο Ιώβ. Παρόλα αυτά, υπάρχει παραλληλισμός.

Διαβάστε Ματθ. 4/δ' 1-11. Πώς αντικατοπτρίζεται εδώ η εμπειρία του Ιώβ;

.....
.....
Αν και βρισκόταν σε ένα άγριο περιβάλλον και το σώμα Του ήταν αδύναμο από τη νηστεία, ο Ιησούς ως άνθρωπος, «με ομοίωμα σαρκός αμαρτίας» (Ρωμ. 8/η' 3), δεν έπραξε αυτό που ο Διάβολος ήθελε να κάνει. Και όπως και με τον Ιώβ, ο Διάβολος έφυγε όταν ο Ιησούς αντιστάθηκε και στον τελευταίο πειρασμό (Ματθ. 4/δ' 11 και Ιακ. 4/δ' 7). Ωστόσο, αυτό που ο Ιησούς αντιμετώπισε στην έρημο ήταν μόνο η αρχή. Η πραγματική Του δοκιμασία ήταν στο σταυρό, και εκεί, παρά τα όσα Του συνέβησαν (πολύ χειρότερα σε σχέση με τον Ιώβ), παρέμεινε πιστός μέχρι θανάτου.

ΣΚΕΨΗ: Διαβάστε Φιλίπ. 2/β' 5-8. Τι ελπίδα μας δίνει το ότι ο Ιησούς ήταν «υπήκοος μέχρι θανάτου» και πώς πρέπει να ζήσουμε εμείς ανταποκρινόμενοι στην υπακοή Του;

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΜΕΛΕΤΗ:

Όσοι μελετούν το βιβλίο του Ιώβ στα Εβραϊκά, έρχονται αντιμέτωποι με ένα ιδιαίτερο φαινόμενο. Τα λόγια της γυναίκας του Ιώβ μεταφράζονται ως εξής: «βλασφήμησον τον Θεόν και απόθανε» (Ιώβ 2/β' 9). Το Ιώβ 1/α' 5 μεταφράζεται ως, «Μήπως οι υιοί μου ημάτησαν και εβλασφήμησαν τον Θεόν εν τη καρδιά αυτών», και το Ιώβ 1/α' 11, «πλην τώρα έκτεινον την χείρα σου και έγγισον πάντα όσα έχει, διά να ίδης εάν δεν σε βλασφημήση κατά πρόσωπον». Σε όλες τις περιπτώσεις ο όρος «βλασφημία» προέρχεται από μία λέξη που σημαίνει «ευλογία». Η λέξη με ρίζα brk, χρησιμοποιείται σε όλη την Αγία Γραφή για τον όρο «ευλογία». Είναι η ίδια ρίζα που χρησιμοποιείται στη Γέν. 1/α' 22 όταν ο Θεός «ευλόγησε» τα όντα που δημιούργησε. Την ίδια ρίζα συναντάμε και στον Ψαλμ. 66/ξζ' 8, «Ευλογείτε, λαοί, τον Θεόν ημών». Γιατί λοιπόν, ο όρος που χρησιμοποιείται για την «ευλογία» να μεταφράζεται εδώ ως «βλασφημία»; Κατ' αρχάς εάν ο όρος μεταφραζόταν εδώ ως «ευλογία», το κείμενο δεν θα έβγαζε νόημα. Γιατί ο Ιώβ να προσφέρει θυσίες στον Θεό εάν τα παιδιά του «ευλογούσαν» τον Θεό στην καρδιά τους; Το περιεχόμενο απαιτεί διαφορετική έννοια. Το ίδιο ισχύει για το Ιώβ 1/α' 11 και 2/β' 5. Γιατί ο Σατανάς να πιστευε πως οι θλίψεις θα έκαναν τον Ιώβ να ευλογεί τον Θεό, και γιατί ο Ιώβ να επιπλήξει τη γυναίκα του, αν του είπε να ευλογήσει τον Θεό; (Ιώβ 2/β' 9,10) Βάση του περιεχομένου ο όρος έχει την έννοια της «βλασφημίας». Γιατί λοιπόν ο συγγραφέας δεν χρησιμοποίησε το συνηθισμένο όρο για την «βλασφημία»; Οι σχολιαστές πιστεύουν ότι αυτό είναι ευφημισμός, επειδή για τον συγγραφέα και μόνο το να γράψει για τον Θεό τον όρο βλασφημία, ήταν προσβλητικό (το ίδιο βλέπουμε να ισχύει και στην Α' Βασ. 21/κα' 10,13). Έτσι, ο Μωυσής χρησιμοποίησε τον όρο «ευλογία» παρότι ήταν προφανές ότι ο όρος «βλασφημία» ήταν αυτός που άρμοζε σύμφωνα με το περιεχόμενο.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ:

1. Γιατί είναι φυσικό σε περιόδους κρίσης οι άνθρωποι να αναρωτιούνται για τον Θεό και τον χαρακτήρα Του; Γιατί είναι σημαντικό σ' αυτόν τον σκληρό και έκπτωτο κόσμο στον οποίο ζούμε να έχουμε πάντοτε μπροστά μας τον Σταυρό;
2. Μπορεί εμείς να γνωρίζουμε το παρασκήνιο της ιστορίας του Ιώβ, εκείνος όμως το μόνο που γνώριζε ήταν οι συμφορές που τον βρήκαν. Δεν έβλεπε την μεγάλη εικόνα. Γιατί πρέπει να θυμόμαστε ότι στις θλίψεις και στις δοκιμασίες υπάρχει πάντοτε μία ευρύτερη εικόνα από αυτήν που μπορούμε να δούμε και να κατανοήσουμε;